

La píndola de la dis

El passat 22 de desembre, la Comissió de Sanitat del Congrés de Diputats discutia la proposició no de llei presentada per IU-IC que instava el Govern a remoure els obstacles existents per a la comercialització de la RU-486 a l'estat espanyol. Era el tercer cop que IU-IC intentava fer progressar la proposta, ja que en les anteriors ocasions, en la legislatura passada, la proposta no havia prosperat. Aquesta vegada, IU-IC plantejava una modificació en la seva demanda. Vistes les dificultats de comercialitzar la píndola abortiva a l'estat espanyol, IU-IC demanava que el Ministeri de Sanitat importés la RU-486 com a medicament estranger seguint el mateix procediment que s'utilitza en alguns medicaments per a malalts de sida. Ángeles Maestro, portaveu d'IU-IC d'aquesta comissió, creia que aquesta nova circumstància serviria per suavitzar les tibatons que sempre suscita la discussió d'aquesta qüestió i també per accelerar l'arribada de la píndola a l'estat espanyol. Però, després d'una discussió apassionada, la proposta d'IU-IC va quedar reduïda a una petició per desbloquejar la comercialització de la píndola de la discòrdia. Van votar a favor, el grup socialista, CDC i IU-IC. Van votar en contra, UDC i el PP. Per Ángeles Maestro "l'únic que queda és esperar que el Ministeri de Sanitat actuï."

En la ment d'Ángeles Maestro i en la de tots els defensors de la RU-486 hi ha l'experiència de l'estat francès, que l'any 1982 va decidir des del Ministeri de Sanitat i comptant amb el sistema de sanitat pública, considerar la píndola abortiva com a nou mètode d'interrupció de l'embaràs. El ministeri va prendre aquesta decisió gairebé *in extremis*, ja que al cap d'un mes de comercialitzar la RU-486 els laboratoris Roussel Uclaf havien rebut tantes amenaces i pressions d'associacions antiavortistes que havien decidit fer desaparèixer la píndola del mercat per evitar possibles boicots a altres productes de la seva firma.

A l'estat espanyol, les negatives del Ministeri de Sanitat a comercialitzar la RU-486 o a importar-la com a medicament estranger s'han basat en raons econòmiques. Però per a Ángeles Maestro, "adduir raons econòmiques és inexplicable, ja que la realització d'un avortament utilitzant la RU-486 resulta un 50% més barat que un avortament quirúrgic". Per Maestro i per a tots els professionals mèdics defensors de la píndola abortiva, la clau de tot l'assumpte rau en el fet que la posada en circulació de la píndola abortiva desbloquejarà la qüestió de l'objecció de consciència dels metges a l'hora de

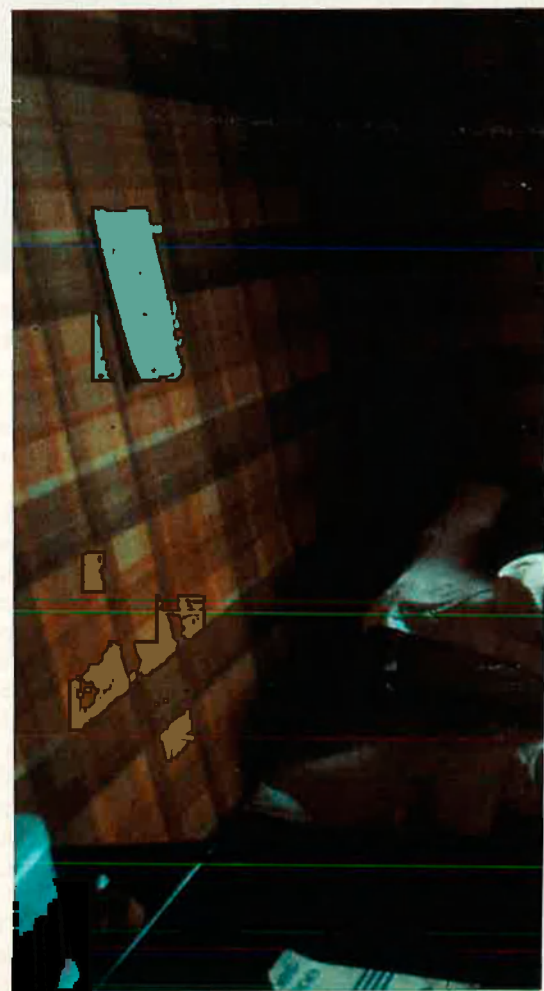
Des del seu descobriment el 1981 per l'investigador francès Etienne Beaulieu, la píndola abortiva, o RU-486, ha estat comercialitzada a França, Suècia, Gran Bretanya i la Xina i està a punt d'entrar a Noruega, Dinamarca, Holanda i els EUA. A l'estat espanyol, la RU-486 és encara un medicament prohibit.

practicar un avortament. En tot l'estat espanyol, l'objecció de consciència dels metges és tan alta que el percentatge d'avortaments efectuats per la sanitat pública no arriba al 2%.

Amb la posada en circulació de la RU-486, la intervenció del metge es limita a la recepta del medicament i el posterior control del procés un cop s'ha produït la interrupció de l'embaràs. Si l'ús de la píndola abortiva estigués inclòs en les prestacions de la sanitat pública s'aconseguiria que l'actual percentatge d'interrupcions de l'embaràs en centres públics, arribés al 40 o 50%.

Els metges dels centres privats, que practiquen el major nombre d'avortaments, veuen en la comercialització de la RU-486 una via de descongestió per als seus centres i sobretot la solució als problemes que presenta l'avortament quirúrgic en dones amb poca tolerància de l'anestèsia, toxicòmanes o bé malaltes de sida.

En aquest sentit i de la mà de la clínica privada Mediterrània Mèdica de València, fa mig any que es va posar en marxa una campanya

òrdia

de recollida de signatures que ha recollit 2.000 signatures de professionals de la planificació familiar, ja siguin ginecòlegs, psiquiatres, infermeres, treballadores socials, personal auxiliar sanitari i administratiu dels centres de planificació familiar de tot l'estat. D'altra banda, s'ha recollit un miler de signatures més de diversos sectors entre les quals s'hi troben Maruja Torres, Carme Alborch, Vázquez Montalbán i Mariscal.

A banda d'aquesta campanya, Mediterrània Mèdica ha demanat al Ministeri de Sanitat el permís per importar privadament la RU-486, infructuosament, per ara.

Josep Lluís Carbonell, director del centre Mediterrània Mèdica, ha declarat a EL TEMPS que "el Ministeri no té cap intenció de permetre l'entrada de la píndola abortiva, ja que el moment polític i social no aconsella aixecar una tempesta com la que es desfermaria si es posés en circulació aquest producte. Per la seva banda, els laboratoris Roussel Uclaf no s'a-

RAFA GIL

Josep Lluís Carbonell: "El Ministeri no té cap intenció de permetre l'entrada de la píndola abortiva".

Un avortament quirúrgic. Només el 2% dels efectuats a l'estat espanyol els fa la sanitat pública.

rriscaran a comercialitzar-la." Pel doctor Carbonell, però, la problemàtica que envolta la introducció de la RU-486 va lligada a l'estretor de l'actual Llei d'Avortament del 1985 i a la constatació del seu fracàs. "Una llei que només permet practicar un 2% dels avortaments dins la sanitat pública és una llei que no serveix. Els tres supòsits legals en què és possible per a una dona avortar són tan limitats que cada sis mesos es produeix un judici a causa d'un avortament."

Nova llei d'avortament? Des de la seva entrada en vigor, el 1985, la Llei d'Avortament ha resultat insuficient per a afrontar el problema social que representa la regulació de la interrupció voluntària de l'embaràs. L'actual llei és insuficient i provoca inseguretat a la dona, perquè, primerament, no cobreix tot l'espectre de casos i en segon lloc, no és respectuosa amb el dret de la dona a avortar. Amb l'actual legislació, l'última paraula és la del jutge, que pot interpretar d'una o altra manera cada cas, amb la qual cosa quan s'avorta no pot saber si la seva acció serà posteriorment criminalitzada o no.

Aquest mes de febrer, o com a màxim durant el mes de març, està previst que el ple del Congrés dels Diputats debati la proposició de llei de terminis que presenta IU-IC. La intenció central d'aquesta llei de terminis és l'establiment de la lliure decisió de la dona a interrompre el seu embaràs durant les 16 primeres setmanes de gestació. Avui interrompre l'embaràs, fora dels tres supòsits legals, es considera delictu.

Virgilio Latorre, advocat especialista en temes relacionats amb l'avortament no creu que la llei de terminis que proposa IU-IC prosperi al Congrés, ja que qualsevol modificació legislativa en el tema de l'avortament necessita d'un consens ampli. Per això Latorre veu més possible la tramitació d'un avantprojecte que el Govern de l'estat presentaria a la cambra baixa, juntament amb el nou Codi Penal, durant aquest mes de febrer. Aquest avantprojecte inclouria un quart supòsit en l'actual text legal. La novetat seria recollir la possibilitat d'avortar si la dona es troba en una situació d'angoixa. "Tot i que el terme angoixa pot semblar un terme inconcret o un possible calaix de sastre, el més important d'aquest quart supòsit -diu Latorre- és que la decisió d'avortar dependria exclusivament de la dona, i aquest és el progrés més important."

Si finalment aquest quart supòsit és aprovat per la cambra baixa espanyola, la píndola abortiva continuarà sent un mètode fora de la llei per a la interrupció de l'embaràs. Els entesos creuen que la llei s'acostarà a la píndola d'aquí a quinze anys.

Xènia Bussé

ARXIU